Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25962
Copyright: Admont, Benediktinerstift

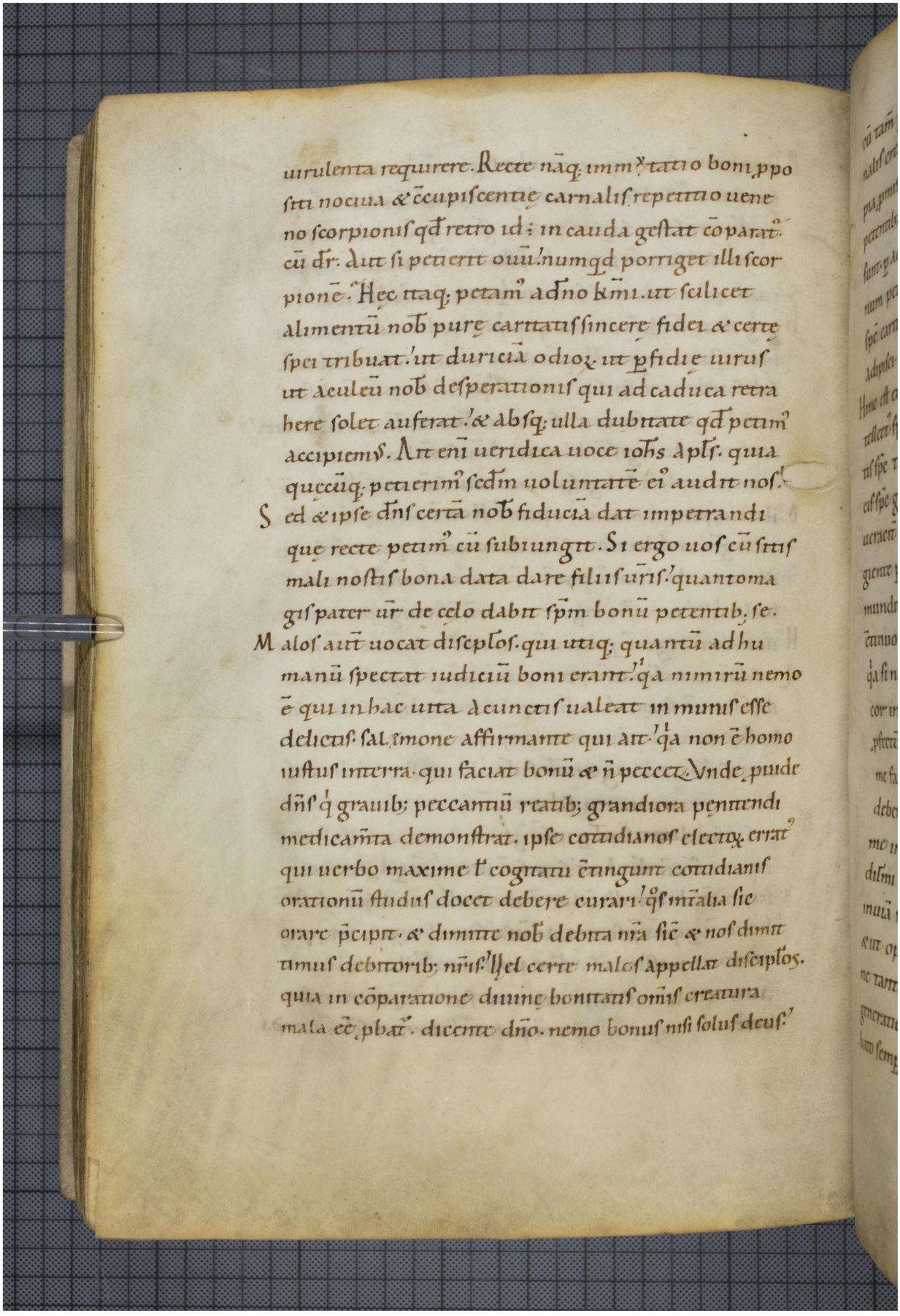

uirulenta requirere. Recte nāq; immutatio boni ꝓpo
siti nociua & c̄cupiscentie carnalis repetitio uene
no scorpionis qd̄ retro id ⁝ in cauda gestat cōparat.
cū d̄r. aut si petierit ouū. numqd porriget illi scor
pionē. Hec itaq; petam⁹ a d̄no k̄mi. ut scilicet
alimentū nob̄ pure caritatis sincere fidei & certe
spei tribuat. ut duriciā odioꝝ ut ꝑfidie uirus
ut aculeū nob̄ desperationis qui ad caduca retra
here solet auferat. & absq; ulla dubitate qd̄ petim⁹
accipiemus. Ait enī ueridica uoce iohs apl̄s. quia
quecūq; petierim⁹ scd̄m uoluntatē ei⁹ audit nos.
Sed & ipse d̄ns certā nob̄ fiduciā dat impetrandi
que recte petim⁹ cū subiungit. Si ergo uos cū sitis
mali nostis bona data dare filiis ur̄is. quanto ma
gis pater ur̄ de celo dabit sp̄m bonū petentib; se.
Malos aut̄ uocat discipl̄os. qui utiq; quantū ad hu
manū spectat iudiciū boni erant. q̄a nimirū nemo
ē qui in hac uita a cunctis ualeat in munus esse
delictis. sal. ꝛmone affirmante qui ait. q̄a non ē homo
iustus in terra. qui faciat bonū & n̄ peccet. Unde ꝓuide
d̄ns q̄ grauib; peccantiū reatib; grandiora penitendi
medicam̄ta demonstrat. ipse cottidianos electoꝝ errat⁹
qui uerbo maxime l̄ cogitatu c̄tingunt cottidianis
orationū studiis docet debere curari. q̄s in t̄alia sic
orare p̄cipit. & dimitte nob̄ debita nr̄a sic̄ & nos dimit
timus debitorib; nr̄is. Uel certe malos appellat discipl̄os.
quia in cōparatione diuine bonitatis om̄is creatura
mala ēē ꝓbat̄. dicente d̄no. nemo bonus nisi solus deus.